

Elena Ortega

El 1933 Preston Sturges va fer un pacte amb la Paramount que va fer estremir Hollywood. Per la quantitat simbòlica de deu dòlars, va oferir a l'estudi el guió de *The Great McGinty*, amb l'única condició que el pogués dirigir. La Paramount es va sentir temptada: després de tot, Sturges cobrava 2.500\$ a la setmana i acabava de sortir sa i estalvi del rodatge de *The Power and the Glory*.

Aquesta pel·lícula, filmada pla per pla com Sturges la va escriure, no havia obtingut un gran èxit de taquilla, però sí un cert reconeixement per les innovacions del seu llenguatge cinematogràfic; entre altres recursos, Sturges feia servir la veu en off sobre escenes en les quals els actors movien els llavis. La pel·lícula començava amb la mort del protagonista, un magnat del ferrocarril, i tractava de reconstruir la seva vida a través dels relats d'amics i coneguts del personatge, narrats en *flash-back*; una mica com el *Citizen Kane* d'Orson Welles, però deu anys abans.

En el seu moment, Jesse Lasky, alt executiu de la Paramount, s'havia interessat pel guió de *The Power and the Glory* que Sturges acabava d'escriure. Seguint el procediment habitual, Lasky pensava enviar el manuscrit a un equip de guionistes perquè introduïssin els inevitables canvis i millores, però després de llegir-lo va manifestar: "Em vaig quedar estupefacte. Era el guió més perfecte que havia vist en la meua vida. Ens vàrem esforçar a trobar alguna cosa per modificar en el guió,

però no hi vàrem trobar ni una sola paraula o situació".

Una dècada més tard, al 1942, Preston Sturges dirigia el seu cinquè gran èxit per la Paramount. L'estudi estava emocionat: les pel·lícules de Sturges donaven doblers, la producció era econòmica i, a més, eren originals, àgils i sardòniques.

L'any 1944, reprenent una vella idea que no havia aprofitat, una jove fadrina de poble a la qual un jove soldat deixa embarassada de sis fills, va escriure *The Miracle of Morgan's Creek*. Aquella

pel·lícula anava en contra dels interessos patriòtics i morals de l'època. El Servei d'Informació i Contraespionatge bèl·lic, i el departament encarregat de vigilar i recordar als productors les seves responsabilitats davant el tema de la guerra, va demanar veure una còpia del muntatge provisional del film, petició a la qual Sturges no va parar atenció. Malgrat tot no va

aconseguir evitar el propi censor de la Paramount, preocupat perquè la pel·lícula no sabotejés els esforços bèl·lics. El censor li suggeria, per exemple, que canviés l'escena en què un dels actors frenava bruscament fent una giscada, cosa que atemptava contra el pla d'estalvi de cautxú, per una alegre botzinada. Finalment, i a pesar de la seva immoralitat i antipatriotisme, *The Miracle of Morgan's Creek* va ser l'èxit comercial més important de 1944.

De la mateixa manera que passaven les coses a les pel·lícules de Sturges, l'impossible triomfava, alguna cosa semblant succeïa amb la seva pròpia vida; una vida que recordava alguna de les seves comèdies. Sturges recordava sa mare com una dona amb una imaginació desbordant que "repetia una cosa tres vegades i ja hi creia de totes totes; tot i que sovint n'hi hagués prou amb dues". En certa ocasió, la mare de Preston es va convèncer a ella mateixa que no nomia Dempsey sinó Desmond; i més envant D'Este, nom amb el qual va batiar el negoci cosmètic que va fundar a París. A les filials de la Maison d'Este de Nova York i Deauville, Preston hi va treballar des dels quinze anys i va inventar un llapis de llavis resistent a l'aigua. Després del seu primer fracàs matrimonial, Sturges va escriure un parell d'obres teatrals que li varen reportar uns certs guanys i prest es va traslladar a Hollywood, on va començar a fer feina com a guionista.

La llibertat absoluta que Sturges desitjava, i que no va poder aconseguir de la Paramount o qualsevol altre Estudi, el va dur, l'any 1944, a aliar-se amb Howard Hugues. D'aquesta aventura independent varen sorgir dues pel·lícules que no varen transcendir, i el rumor creixent que professionalment havia tocat fons. Un matí el va despertar la trucada de Howard Hugues que li va anunciar que el seu soci Howard Hugues s'estava fent amb la major part de l'empresa i que ell Preston Sturges, estava acomiadat. ❖

- Mira aquestes comes. No són fantàstiques?

- Les darreres comes que et varen semblar fantàstiques li varen costar a la família 25.000 dòlars.

David (William Holden) a Linus (H. Bogart) a Sabrina de Billy Wilder